

Du khách có thể đi xem những phòng khí độc, vì những chuyện khủng khiếp đã chấm dứt từ năm 1945. Trại tập trung ngày nay còn đó để thiên hạ tham quan, nhưng không còn ai bị hành hạ và bị giết ở đó nữa. Những phòng hơi độc ở Auschwitz chỉ hoạt động trong một thời gian giới hạn. Nhưng hỏa ngục mà Kinh thánh nói tới sẽ tồn tại muôn đời.

Ngày nay trong căn phòng dẫn vào trại tập trung tôi nhìn thấy một bức hình diễn tả thân xác Đức Giê-su treo trên thập giá. Một tù nhân dùng móng tay cạo lên tường hình ảnh đáng bị đánh đinh và đặt niềm hy vọng của mình vào Ngài. Tù nhân này đã chết trong phòng hơi độc. Nhưng người đó đã biết Đức Giê-su, vị cứu tinh. Người đó đã chết trong chốn kinh hoàng, nhưng lại được bước vào nước trời đang mở rộng cửa đón mời. Nhưng một khi rơi vào hỏa ngục, nơi Đức Giê-su đã cảnh cáo rõ ràng trong Tân ước (Mt 7,17; Mt 5,29-30; Mt 18,8), thì không có lối thoát và cũng không tìm đâu ra ai cứu vớt nữa. Khác với Auschwitz, hỏa ngục là nơi đời đời hoạt động, không bao giờ có ai được vào thăm.

Nước trời cũng tồn tại muôn đời. Và đó là nơi Thiên Chúa muốn dẫn ta đến. Vậy bạn hãy để Thiên Chúa mời bạn vào nước trời. Hãy gọi tên Ngài và hãy giữ chỗ trước trên nước trời ! Một hôm, sau bài giảng thuyết, có một bà với vẻ mặt bối rối hỏi tôi : „Có thể giữ chỗ trước trên nước trời à? Nghe như giữ chỗ ở văn phòng du lịch vậy!“ Tôi đồng ý với bà: „Ai không giữ chỗ trước, sẽ không đi tới đích. Giả như bà muốn đi Hawai, bà cũng cần đặt vé máy bay trước.“ Bà vặn lại: „Muốn có vé máy bay, thì phải trả tiền chứ?“ - „Đúng thế, vé vào nước trời cũng vậy! Nhưng vé này giá quá cao, đến nỗi không ai trong chúng ta có thể trả nổi. Chính tội lỗi là trở ngại làm ta không thể trả vé vào nước trời được. Thiên Chúa không chấp nhận tội lỗi trên nước trời. Ai muốn, sau cuộc đời tại thế, được hưởng cuộc đời vĩnh cửu với Thiên Chúa trên nước trời, người đó trước hết phải được giải thoát khỏi mọi tội lỗi. Sự giải thoát này chỉ có được qua một vị không vương tội lỗi - vị đó là Đức Giê-su Ki-tô. Chỉ mình Ngài có thể trả nổi vé cho ta! Và Ngài đã trả bằng máu của Ngài, bằng cái chết trên thập giá.“

Vậy giờ đây tôi phải làm gì để được nước trời ? Thiên Chúa đã mời gọi ta đến lãnh nhận ơn cứu rỗi. Nhiều chỗ trong Kinh thánh khẩn thiết nhắc nhở ta đáp lại lời mời gọi của Thiên Chúa:

- **„Hãy cố bước qua cánh cửa hẹp mà vào“** (Luc 13,24).
- **„Hãy ăn năn thống hối, vì nước trời đã đến gần“** (Mt 4,17).
- **„Hãy bước qua cánh cửa hẹp, vì cánh cửa rộng và con đường thẳng thang dẫn tới chỗ hư hỏng và nhiều người đã bước vào đó. Nhưng cánh cửa và con đường dẫn đến cuộc sống là cánh cửa và con đường hẹp và ít người tìm thấy chúng“** (Mt 7, 13-14).
- **„Hãy đón nhận cuộc sống vĩnh cửu, bạn được mời tham dự vào đó“** (1 Tim 6,12).
- **„Hãy tin vào Đức Giê-su và bạn sẽ được cứu rỗi“** (Cv 16,31).

Đó là những lời mời gọi thiết tha và khẩn khoản. Ta có thể nhận ra tính cách nghiêm trọng và khẩn thiết của những câu trích dẫn trên. Vậy phản ứng đúng đắn duy nhất của ta là đáp trả lời mời gọi vào nước trời bằng lời nguyện đại khái như sau:

„Lạy Đức Giê-su, hôm nay con đọc thấy rằng, con chỉ có thể vào nước trời qua Ngài. Con mong có ngày được ở bên Ngài trên nước trời. Xin cứu con thoát sa vào hỏa

ngục, vì lẽ ra tội lỗi con đẩy con vào chốn đó. Bởi yêu con, Ngài đã chịu chết trên thập giá để cứu con và qua đó đã chịu phạt đền thay tội lỗi con. Ngài biết tất cả lỗi lầm của con, kể từ thuở ấu thơ. Ngài biết mọi tội của con, những tội con nhận ra và cả những tội con đã quên từ lâu. Ngài biết rõ những xao xuyến trong tim con. Trước mặt Ngài con là một cuốn sách mở rộng. Với hoàn cảnh của con, con không thể đến với Ngài trên nước trời. Con xin Ngài thứ tha lỗi lầm cho con, con thành tâm thống hối. Xin Ngài hãy đi vào cuộc đời con và làm nó lên mới. Xin giúp con cởi bỏ những gì không tốt đẹp trước mặt Ngài và ban cho con những tập quán mới được Ngài chúc phúc. Xin chỉ dẫn cho con hiểu lời Ngài, tức Kinh thánh. Xin giúp con nhận ra những gì Ngài muốn nói với con và ban cho con trái tim biết nghe theo những gì làm hài lòng Ngài. Kể từ giây phút này xin Ngài hãy là Chúa của con. Con muốn bước theo Ngài, xin hướng dẫn con trên mọi nẻo đường đời. Con cảm tạ Ngài đã lắng nghe con, cho con được trở thành con của Thiên Chúa và có ngày được ở bên Ngài trên nước trời. Amen.“

Giáo sư tiến sĩ kỹ sư
Werner Gitt

Title of the original edition: Wie komme ich in den Himmel?
Author's homepage: www.wemergitt.de
Người dịch: Trần Hoàn

Bruduerhand-Medien
Am Hofe 2; 29342 Wienhausen; Germany
Tel.: +49 (0) 51 49/ 98 91-0, Fax:-19
E-Mail: info@bruderhand.de; Homepage: bruderhand.de

Nr. 120-25: Vietnamesisch/Vietnamese, 1st edition 2025

Đâu là đường đưa tôi vào nước trời?

Giáo sư tiến sĩ kỹ sư
Werner Gitt

Đâu là đường đưa tôi vào nước trời?

Cuộc sống đời đời là vấn đề nhiều người muốn tránh né. Thái độ này chúng ta nhận thấy ngay cả nơi những người từng nghĩ đến cái chết. Nữ minh tinh điện ảnh Hoa Kỳ Drew Barrymore khi còn nhỏ từng thủ vai chính trong phim „E.T. - Người sống ngoài địa cầu.“ Tới tuổi 28 (nàng sinh năm 1975) nàng ngỏ ý: „Nếu tôi chết trước con mèo của tôi, tôi muốn người ta cho nó ăn tro tàn của thân xác tôi. Như thế ít ra tôi cũng kéo dài cuộc sống qua con mèo của tôi.“ Thái độ ngây thơ và cái nhìn thiển cận về cái chết như thế có làm ta hoảng sợ không?

Khi Đức Giê-su còn tại thế, nhiều người tìm đến với Ngài. Những lo lắng của họ hầu hết liên quan tới cuộc đời tại thế:

- *Mười người bị bệnh phong cùi mong được chữa lành* (Luc 17,13).
- *Những người mù mong được sáng mắt* (Mt 9,27).
- *Có người muốn được giúp đỡ trong việc tranh dành của thừa tự* (Luc 12,13-14).
- *Bọn biệt phái tìm cách đưa Ngài vào tròng với câu hỏi có nên nộp thuế cho hoàng đế Rô-ma không* (Mt 22,17).

Chỉ có ít người tìm đến Đức Giê-su để xin Ngài chỉ đường vào nước trời. Một thanh niên đến hỏi Ngài: „Thưa Ngài, tôi phải làm gì để có cuộc sống đời đời?“ (Luc 18,18). Ngài nói cho anh ta biết những điều phải làm, đó là bán hết những gì anh ta đang vắn vơng và đi theo Ngài. Vì anh ta có rất nhiều của, nên đã không làm theo lời khuyên này và như thế là khước từ nước trời.Cũng có những người không chủ ý tìm nước trời, nhưng khi họ gặp Đức Giê-su, Ngài chỉ đường cho họ; và họ đã nghe theo ngay. Ông Gia-kêu khao khát được gặp Đức Giê-su. Ông đã

nhận được quá lòng mong ước. Sau khi Đức Giê-su ghé thăm ông tại nhà, coi như tạt qua uống trà, ông Gia-kêu đã tìm được nước trời. Đức Giê-su xác nhận: *„Hôm nay nhà này nhận được ơn cứu độ“* (Luc 19,9).

Tim nước trời thế nào?

Qua những điều vừa nói ta có thể ghi nhận:

- Ta tìm được nước trời vào ngày giờ nhất định. Bạn thân mến, biết như vậy là điều rất tốt, vì bạn cũng có thể đạt được cuộc sống vĩnh cửu nơi Thiên Chúa.
- Việc đạt được nước trời không đòi phải đi đôi với công trạng của ta.
- Ta có thể tìm được nước trời một cách bất ngờ.

Kiểu cách ta tìm nước trời hoàn toàn lệch lạc, nếu ta không tựa vào lời dạy của Thiên Chúa. Một nữ ca sĩ đã ca một bản tả anh hề giải nghệ sau những năm tháng làm việc cho gánh xiếc: „Chắc chắn ông sẽ vào nước trời, vì có công mua vui cho thiên hạ.“ Một bà hảo tâm đã cho xây một ngôi nhà cho người nghèo. Bà ta ra điều kiện : Những phụ nữ sống trong căn nhà này phải cầu nguyện mỗi ngày một giờ cho bà được ơn cứu độ.

Nhưng những gì thực sự đưa ta vào nước trời

Đức Giê-su trả lời rõ ràng câu hỏi này bằng một dụ ngôn. Trong Tin mừng Luca, chương 14, câu 16, Ngài nói về một người (trong dụ ngôn, người này ám chỉ Thiên Chúa) muốn mở một bữa tiệc linh đình (bữa tiệc ở đây là hình ảnh nước trời) và thoát tiên chỉ mời một số khách chọn lọc. Những câu trả lời ông nhận được làm ông chán nản. Hết người này tới người khác tìm cách thoái thác. Người thứ nhất nói: *„Tôi mới mua mảnh đất...“*, người thứ hai nói: *„Tôi mới tậu cặp bò...“*, người thứ ba nói: „Tôi vừa cưới vợ, nên không thể đến được.“ Đức Giê-su kết thúc dụ ngôn với phán quyết của ông chủ: *„Tôi nói cho quý vị biết, không ai trong số những người này sẽ được thưởng thức bữa tiệc của tôi“* (Luc 14,24).

Qua dụ ngôn này ta thấy rõ người ta có thể đạt được hay để mất nước trời. Điểm mấu chốt là nhận hay không nhận lời mời. Còn cách nào đơn giản hơn thế không? Chắc là không! Nếu có nhiều người bị loại khỏi nước trời, thì không phải vì họ không được mời, nhưng vì họ không nhận lời mời.

Ba người trong dụ ngôn không phải là gương mẫu cho chúng ta, vì không ai trong họ đã nhận lời mời và đến dự tiệc!...Vậy bữa tiệc đã không được tổ chức hay sao? Thưa, có chứ! Sau những lời từ chối, ông chủ nhà đã gửi lời mời đi khắp nơi. Lần này ông không gửi đi những tấm thiệp viền vàng trang nhã. Ông chỉ nhắn lời mời: „Xin mời đến dự tiệc!“ Hễ ai nhận lời mời đều có chỗ trong bàn tiệc. Thế rồi chuyện gì đã xảy ra ? Thiên hạ ùn ùn kéo tới. Sau một lúc, ông chủ thấy hãy còn chỗ. Ông ra lệnh cho gia nhân: „Hãy đi mời thêm khách nữa!“

Ở đây tôi muốn chuyển dụ ngôn vào trường hợp của chính chúng ta hôm nay. Trên nước trời còn chỗ trống và Thiên Chúa nhắn gửi bạn: „Mời bạn đến, mời bạn ngồi vào chỗ dành cho bạn trong nước trời ! Bạn hãy khôn ngoan và giữ sẵn chỗ cho cuộc đời vĩnh cửu! Bạn hãy làm việc này ngay hôm nay đi!“

Nước trời đẹp khôn tả và vì thế Đức Giê-su đã ví nước trời như một bữa tiệc linh đình. Trong thư gửi giáo đoàn Cô-rinh-tô (chương 2, câu 9) ta đọc thấy: *„Chưa mất nào đã thấy, chưa tai nào đã nghe và chưa con tim của một người trần nào đã cảm nghiệm những gì Thiên Chúa chuẩn bị cho những ai yêu mến Ngài.“* Không có gì trên dương gian này có thể sánh được, dù chỉ mảy

may, với nước trời. Về đẹp nước trời vượt quá sức tưởng tượng! Dù thế nào đi nữa chúng ta cũng không nên để mất nước trời, vì nước trời rất cao quý. Có một đấng đã mở lối cho ta vào nước trời. Ngài là Đức Giê-su, con Thiên Chúa! Nhờ Ngài mà con đường dẫn đến nước trời trở thành dễ dàng. Tất cả chỉ còn tùy ở ý muốn của ta. Chỉ những ai có cái nhìn thiển cận như ba người trong dụ ngôn mới không nhận lời mời dự tiệc.

Ơn cứu độ đến từ Đức Giê-su

Trong sách Công vụ các sứ đồ (Cv 2,21) ta đọc được một câu rất quan trọng: *„Bất cứ ai gọi tên Ngài (tức Đức Giê-su) sẽ được cứu rỗi.“* Đó là thông điệp chính của Tân ước. Khi Phao-lô bị giam trong ngục ở Philippi, ngài đã giảng đúng điểm cốt yếu này cho người cai tù : *„Hãy tin vào Đức Giê-su và bạn cũng như gia đình bạn sẽ được cứu rỗi“* (Cv 16,31). Thông điệp này tuy ngắn gọn, nhưng có sức thuyết phục mãnh liệt và làm biến đổi cuộc đời. Ngay trong đêm hôm đó người cai tù đã cải đổi và tin vào Đức Ki-tô.

Có một điều chúng ta nhất định phải biết: Đức Giê-su muốn giải thoát ta khỏi con đường đưa tới chốn cực hình, tức hỏa ngục. Kinh thánh nói rõ về nước trời và hỏa ngục, đó là những nơi con người sẽ ở lại đời đời. Một nơi thì tuyệt vời, nơi kia lại thật khủng khiếp. Không có nơi thứ ba nào khác. Chỉ năm phút sau khi tắt thở, không ai có thể nói được: chết là hết. Mọi quyết định chỉ tùy ở Đức Giê-su. Nơi cư ngụ đời đời của ta chỉ tùy thuộc vào Đức Giê-su và vào dây liên kết giữa ta với Ngài.

Trong một chuyến đi giảng ở Ba Lan, chúng tôi đến thăm trại tập trung xưa ở Auschwitz. Nơi đây đã xảy ra những chuyện khủng khiếp thời Đức quốc xã. Từ 1942 đến 1944 trên 1,6 triệu người, đa số gốc Do Thái, bị giết bằng khí độc và bị thiêu ở đó. Trong sách báo người ta gọi nơi này là „Hỏa ngục Auschwitz.“ Tôi ngẫm nghĩ về cái tên này trong lúc người hướng dẫn đưa chúng tôi đi xem những phòng khí độc, cứ 600 người bị giết mỗi đợt trong một phòng. Thật vô cùng rùng rợn. Nhưng hỏa ngục đích thực là gì?